

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku J. P.

przy uczestnictwie Z. K., E. P., S. P., M. P., S. P. i M. P.

o stwierdzenie nabycia spadku po M. P.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 grudnia 2010 r.,

na skutek skargi uczestnika S. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 18 września 2009 r., sygn. akt VII Ns (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Uczestnik postępowania S. P. zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem postanowienie Sądu pierwszej instancji w postaci postanowienia Sądu Rejonowego w K. z dnia 18 września 2009 r., wydanego w postępowaniu nieprocesowym. Stwierdził, że w następstwie naruszenia art. 1059 § 2 k.c. oraz art. 316 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy naruszył podstawową zasadę porządku prawnego polegającą na „... rozpoznaniu sprawy zgodnie i na podstawie przepisów prawa...”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Nie zachodzi wyjątek, o którym mowa w art. 519² § 2 k.p.c.

Nie można uznać za wykazanie wystąpienia wyjątkowego wypadku, uzasadniającego wniesienie skargi od prawomocnego postanowienia co do istoty

sprawy sądu pierwszej instancji, stwierdzenia skarżącego, że na skutek naruszenia przez Sąd Rejonowy dwóch wskazanych przepisów prawa doszło do naruszenia podstawowej zasady porządku prawnego, określanej przez skarżącego jako rozpoznania sprawy zgodnie i na podstawie przepisów prawa. Tymczasem istotą wyjątkowego wypadku, określonego w art. 519² § 2 k.p.c., jest uprzednie naruszenie przez Sąd m. in. podstawowych zasad porządku prawnego, w wyniku którego to naruszenia dochodzi następnie do wydania niezgodnego z prawem postanowienia określonego bliżej w art. 519² § 1 k.p.c.

Założeniem ustawodawcy przyjętym w art. 519² § 2 k.p.c. była więc taka kolejność zdarzeń, że najpierw dochodzi do naruszenia przez Sąd m.in. podstawowych zasad porządku prawnego, będącego pierwotną przyczyną sprawczą wydania następnie niezgodnego z prawem prawomocnego postanowienia.

Sytuacja taka w niniejszej sprawie nie wystąpiła, ponieważ zdaniem skarżącego to na skutek zarzucanego naruszenia dwóch przepisów prawa doszło do naruszenia podstawowej zasady porządku prawnego, a nie odwrotnie, jak wynika to z przepisu art. 519² § 2 k.p.c.

Ponadto, w razie powołania się na naruszenie podstawowych zasad porządku prawnego konieczne jest wykazanie, że dana zasada istnieje i ma podstawowe znaczenia dla porządku prawnego (por. postanowienie SN z dnia 2 lutego 2010 r., sygn. akt IV CNP 101/09, niepubl.). Za spełnienie tego wymogu nie można uznać oczywistego stwierdzenia o wymogu rozpoznania sprawy przez Sąd zgodnie i na podstawie przepisów prawa.

O braku podstaw do uznania wystąpienia wyjątkowego wypadku świadczy również fakt skorzystania przez skarżącego z przysługującego mu środka prawnego wniesienia przez skarżącego apelacji od zaskarżonego obecnie postanowienia, która to apelacja została odrzucona z przyczyn formalnych w następstwie nieprawidłowych zachowań leżących po stronie apelującej.

Wreszcie, skarga pozbawiona jest również wymaganego sposobu uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody spowodowanej wydaniem postanowienia, którego skarga dotyczy. Za spełnienie wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. nie można uznać stwierdzenia, że szkoda polega na nieuzyskaniu prawa do dziedziczenia 1/3 udziału w gospodarstwie i odpowiada wartości tego udziału w kwocie 137.156 zł. Wymóg uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody przewidziany w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. wymaga wskazania jej

rodzaju i rozmiaru oraz czasu powstania, a także przedstawienia dowodów uwiarygodniających to oświadczenie. Samo twierdzenie o zaistnieniu szkody nie jest wystarczające do uznania spełnienia wymagania określonego w tym przepisie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05; z dnia 26 stycznia 2006 r., nr 7-8, poz. 141; z dnia 9 lutego 2006 r., IV CNP 42/05; z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 i § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.